

λὸ ἔτυχε τοῦ μακαρίου τέλους ὁ λαμπρὸς πατριάρχης ἐν Ἀδριανουπόλει.

Παραπέμπων εἰς τὸν ἐκδιδομένον ὑπ' ἐμοῦ βίον τοῦ Ἰωάσαφ τὰς σπουδαιοτέρας αὐτοῦ πράξεις ἀριθμῶ ἐνταῦθα.

Πασῶν δὲ σπουδαιοτάτη τυγχάνει ἡ φροντίς περὶ τῆς διορθώσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἧς ἐτήσιόν τινα χορηγίαν προβάσαν μέχρι τετρακισχιλίων φλωρίων καὶ πλέον, οὐ πρό μικροῦ δ' ἐλαττωθεῖσαν, ὡς νομίζω, κατεβίβασεν εἰς δύο χιλιάδας φλωρίων, τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἀείποτ' ἐπινευούσης εἰς ἠμόθυμον καὶ συντεταγμένην ἐνέργειαν λαοῦ καὶ κλήρου, τὰς δ' αἰτήσεις τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπηκόων ἱκανοποιούσης⁸¹². διορθώσας τὴν οικονομικὴν καχεξίαν ὁ Ἰωάσαφ, ἐξ ἰδίων δὲ δωρησάμενος χίλια φλωρία τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, κατέστησε τὴν πρώτην ἐν τοῖς κάτω χρόνοις οικονομικὴν ἐπιτροπὴν, ἣν ἀπύρτιζον ὁ ἐν Γαλατᾶ Ἀντώνιος Κατακουζηνός, ὁ Μωζάλος Γαβρᾶς, ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος καὶ ὁ ἐκ Μικρασίας Καρατζᾶς· εἰσήγαγε τὰς ἐν τοῖς καταστίχοις καὶ τοῖς λογαριασμοῖς αὐτῆς· ὑπήγαγεν αὐτῇ πάντα τὰ εἰσοδήματα τοῦ Πατριαρχείου, καὶ διορίαν ἔταξεν αὐτῇ ἐτησίαν⁸¹². Ἐταπεινώσε τὴν ὄφρυν καὶ τὴν ἄτακτον καὶ αὐθαίρετον ἰσχὺν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων (κληρικῶν) τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς, ἀφ' ὧν, ὡς τεκμαίρομαι, ἀρῆρσε τὴν εἰς τὰ οικονομικὰ ταῦτα δικαιοδοσίαν ἤθροισεν ἐκ Ῥωσσίας πλουσίας συνδρομᾶς⁸¹⁴. ἐκρήμισε τὸν ξύλινον τοῦ Πατριαρχείου

812. Αὐτόθι· ἰδὲ κατ' ἕκτασιν τὰ περὶ τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Πατριαρχείου ἐν Βίῳ Ἰωάσαφ.

813. Βλέπε τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης ἔγγραφα τοῦ Ἰωάσαφ ἀπὸ σελ. 137—140 τῶν Χρονικῶν πατρ. Οἴκου καὶ Ναοῦ.

814. Αὐτόθι· σελ. 148· βλ. καὶ σημείωσιν τῶν ἐπ' Ἰωάσαφ δωρηθέντων τῷ πατριαρχικῷ ναφ σκευῶν ἐν σελίσιν 60—61 τοῦ τῷ παρόντι συνεκδιδμένου βιβλίου μου: «Ἐκκλησίαι τῶν ὀρθόδοξων ἐν Κωνσταντινουπόλει».

